

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๒๖๒/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๕๖ /๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	{	นายพิษณุ ตุ่นหรัต	ผู้ฟ้องคดี
	}	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครศรีธรรมราช คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๒๑๒/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งบุคลากร ๓ สังกัดกรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ต่อมา ได้โอนย้ายมารับราชการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จังหวัดชุมพร ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๔ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๓๕๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มาเช่าพักอาศัยที่บ้านเลขที่ ๑๑๐/๑๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร และผู้ถูกฟ้องคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสิทธิตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ภรรยาของผู้ฟ้องคดีได้กู้ยืมเงิน

/จากธนาคาร...

จากธนาคาร กรุงไทย จำกัด สาขาปทุมพร เพื่อสร้างบ้านอาศัยในที่ดินของตนเองซึ่งตั้งอยู่ที่ บ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๙๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ ได้กำหนดว่า ภายใต้บังคับข้อ ๘ และข้อ ๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน แต่คู่สมรสได้เช่าบ้านเช่าซื้อบ้านหรือกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้านในระหว่างสมรส และปรากฏชื่อ คู่สมรสแต่เพียงผู้เดียวในสัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน สัญญาซื้อขายที่ดินหรือบ้านพร้อมที่ดิน สัญญาจ้างปลูกสร้างบ้าน โฉนดที่ดิน หรือหลักฐาน การชำระเงิน ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นนำหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน จากทางราชการได้นับแต่วันที่มิสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำหลักฐานการผ่อนชำระ เงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบและอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดี เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยได้รับอนุมัติให้นำหลักฐาน การผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ตามสิทธิตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๑ จนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้รับ การประสานเป็นการภายในจากเจ้าหน้าที่กองคลังองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรว่าผู้ฟ้องคดี เบิกเงินค่าเช่าบ้านผิดระเบียบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้าน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ต่อมา องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรได้มีหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๕๗๖๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีงดเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ และให้คืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ เป็นเงิน ๑๗๑,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร มีหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดี นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้าน และมีหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๑๐๓๐ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งเงินค่าบ้านที่รับไปแล้วคืนกองคลังรวมเป็นเงิน ๑๗๑,๐๐๐ บาท ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ถูกต้อง และไม่เป็นธรรมจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดี ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่มีข้อกฎหมายหรือ ระเบียบอื่นใดมาหักล้างระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ การเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตาม

/ระเบียบแล้ว...

ระเบียบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๑๔๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗
 แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากรณีที่ผู้ฟ้องคดีกู้ยืมเงินธนาคาร
 เพื่อปลูกบ้านพักอาศัยในที่ดินของตนเองในเขตอำเภอปะทิวก็เพื่อต้องการมีที่พักอาศัยเป็นของ
 ตนเอง โดยผู้ฟ้องคดียังสามารถเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เป็นปกติ เนื่องจากพื้นที่
 พักอาศัยกับสถานที่ทำงานมีเขตพื้นที่ติดต่อกันระหว่างอำเภอปะทิวกับอำเภอเมืองชุมพร
 การที่ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าซื้อเป็นการขยายสิทธิเบิก
 ค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามระเบียบดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี
 ย่อมมีสิทธินำเอกสารการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อซื้อบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ซึ่งเป็นไปตาม
 เจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการสนับสนุนให้ข้าราชการมีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง
 ตามความเห็นของฝ่ายนิติการที่ได้เสนอความเห็นตามหนังสือ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖
 และมีได้ทำให้ทางราชการเสียหายหรือเสี่ยงประมาณเพิ่มมากขึ้นแต่อย่างใด การที่องค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดชุมพรเพิกถอนคำสั่งเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีจากคำนิยาม “ห้องที่” ตามข้อ ๔
 ประกอบกับข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้น จึงไม่เป็นธรรมและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งยกเลิกการเบิกค่าเช่าบ้าน แจ้งตามหนังสือกองคลัง ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗
๒. ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านต่อไป
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าเช่าบ้านที่ไม่ให้เบิกตั้งแต่วันที่ระงับการเบิก
 ค่าเช่าบ้านเป็นต้นไป

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร
 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ ว สังกัดกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร
 โดยมูลเหตุของเรื่องสืบเนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ขอใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านเพื่อชำระเงินกู้
 เพื่อสร้างบ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ในอัตราเดือนละ
 ๓,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ต่อมา เจ้าหน้าที่กองคลังได้ตรวจพบว่า
 บ้านผู้ฟ้องคดีตั้งอยู่ในอำเภอปะทิวต่างห้องที่กับที่ตั้งสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร
 ซึ่งมีที่ตั้งในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย

/ว่าด้วย...

ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้คำจำกัดความคำว่า “ห้องที่” หมายถึง อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือห้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นห้องที่เดียวกัน และข้อ ๑๔ กำหนดว่า ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบนี้ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในห้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ กองคลังเห็นว่าเป็นการเบิกค่าเช่าบ้านไม่ถูกต้องตามระเบียบ จึงได้เสนอหนังสือแจ้งระงับการเบิกเงินค่าเช่าบ้านเพื่อผ่อนชำระเงินกู้ตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๖ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินค่าเช่าบ้านที่เบิกไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๑ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ รวมจำนวน ๑๗๑,๐๐๐ บาท นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรได้ส่งเรื่องให้ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์ตรวจสอบข้อกฎหมายก่อน ต่อมา สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรได้ตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่า การใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้องตามระเบียบ ข้อ ๑๔ เนื่องจากระเบียบดังกล่าวกำหนดไว้ชัดเจนว่าบ้านที่ค้างชำระต้องอยู่ในห้องที่ไปประจำสำนักงานใหม่ คือ อำเภอที่ตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร (อำเภอเมืองชุมพร) ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระค่าบ้านที่ตั้งอยู่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มาใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้ การเบิกค่าเช่าบ้านที่ได้รับไปแล้วไม่ถูกต้อง ถือว่าเป็นการได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินแก่ทางราชการ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีว่า หากประสงค์จะผ่อนชำระเงินค่าเช่าบ้านสามารถจะกระทำหรือไม่ อย่างไร และสิทธิในการเบิกเงินค่าเช่าบ้านยังมีอยู่หรือไม่ ซึ่งกองคลังได้มีหนังสือตอบให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และได้ขอความเห็นชอบเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีโดยปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๙.๖/ว ๗๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๗ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามหนังสือกองคลัง ที่ ขพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ รวมทั้งได้แจ้งผู้ฟ้องคดีให้คืนเงินภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ตามหนังสือกองคลัง ที่ ขพ ๕๑๐๐๔/๑๐๓๐ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านต่อผู้ถูกฟ้องคดี

/ตามหนังสือ...

ตามหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๒/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณา คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่ายังไม่มีข้อกฎหมายใดมาหักล้าง จึงมีความเห็นว่าการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านเป็นการถูกต้องแล้ว และให้คืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับไปแล้วตามกำหนดเวลาที่ได้แจ้งไว้ข้างต้น ซึ่งแจ้งผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๑๔๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ แต่ก็ยังไม่ได้รับเงินค่าเช่าบ้านคืนจากผู้ฟ้องคดี

การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระหนี้เงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ตั้งอยู่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มาใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้ ผู้ฟ้องคดีเข้าใจและตีความระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ คลาดเคลื่อน กล่าวคือ เจตนารมณ์ของระเบียบดังกล่าวเพื่อเป็นการช่วยเหลือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุคือ ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่จึงให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านวันแต่จะเข้าช้อยกเว้นตามที่กำหนดไว้ โดยข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติราชการอยู่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกและยังไม่ได้รับคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ที่ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ซึ่งในการพิจารณาว่าผู้ใดจะมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านหรือไม่นั้น ข้อ ๖ ของระเบียบดังกล่าว กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านต้องมีการย้ายไปประจำสำนักงานต่างท้องที่และในท้องที่นั้นไม่มีบ้านพักให้ ไม่มีบ้านของตนเองหรือคู่สมรสอันเป็นกรรมสิทธิ์ในท้องที่นั้นโดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถาบันการเงิน แล้วจึงจะดูว่าใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านจากการเช่าบ้านหรือจากการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ซึ่งกรณีการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านระเบียบดังกล่าวกำหนดไว้ในข้อ ๑๔ ซึ่งกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ตามเงื่อนไข คือ ตนเองหรือคู่สมรสได้ทำการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่นั้นจะเบิกได้เฉพาะบ้านหลังแรกเท่านั้นโดยไม่มีข้อความใดเลยที่ให้สิทธิเบิกค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่อื่น นอกจากนี้ ข้อ ๔ ของระเบียบดังกล่าว ได้กำหนดนิยามคำว่า “ท้องที่” หมายความว่า อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน จึงสรุปได้ว่า ข้าราชการที่เดือดร้อนจากการได้รับคำสั่งให้ไปรับราชการต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเพราะต้องเดือดร้อนไม่มีที่อยู่อาศัย

/ถ้าได้มี...

ถ้าได้มีการเช่าซื้อบ้านเพื่ออยู่อาศัยหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ก็สามารถนำหลักฐานการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ตั้งอยู่ในท้องที่นั้นมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีมารับราชการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งตั้งอยู่อำเภอเมืองชุมพร แต่บ้านที่ผู้ฟ้องคดีนำมาใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านสร้างในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ซึ่งตั้งอยู่ต่างท้องที่ (ต่างอำเภอ) กับสำนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่สามารถนำหลักฐานการกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้านที่สร้างที่อำเภอปะทิวมาใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ส่วนการเบิกจ่ายและรับเงินค่าเช่าบ้านไปแล้วก็เป็นการได้ไปโดยไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการมาตั้งแต่เริ่มต้น และไม่ว่าจะผ่านไปนานเท่าใดก็ไม่ทำให้สิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านกรณีดังกล่าวมีขึ้นได้ ส่วนการให้เหตุผลของผู้ฟ้องคดีว่า สามารถเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เป็นปกติ เนื่องจากพื้นที่พักอาศัยกับสถานที่ทำงานมีเขตพื้นที่ติดต่อกัน นั้น เป็นการให้เหตุผลที่ขัดแย้งกันเอง เพราะในขณะที่ผู้ฟ้องคดีย้ายมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวในคำฟ้องว่าอาศัยอยู่ที่บ้านของบิดามารดาของภรรยา ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร และเพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงขออนุมัติเบิกเงินค่าเช่าบ้านบ้านเลขที่ ๑๑๐/๑๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แต่เมื่อมีการกู้เงินสร้างบ้านที่อำเภอปะทิวกลับให้เหตุผลว่าสามารถเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เป็นปกติ ซึ่งความเป็นจริงต้องใช้เวลาพอสมควรในการเดินทางทั้งไปและกลับและต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นด้วย การให้เหตุผลเช่นนั้นก็เพื่อให้ผู้ฟ้องคดียังสามารถใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้จากการผ่อนชำระค่าเช่าบ้านอยู่ต่อไป และการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเป็นการขยายสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีก็เป็นการตีความที่ไม่ถูกต้องโดยที่ระเบียบของทางราชการไม่ได้กำหนดไว้ และการที่ทางราชการได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้มีการนำหลักฐานการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้ก็เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามารถมีบ้านเป็นของตนเองภายในท้องที่ปฏิบัติราชการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเอง อันเป็นถ้อยคำในหนังสือที่กรมการปกครองได้ตอบข้อหารือของจังหวัดปทุมธานี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของระเบียบเกี่ยวกับค่าเช่าบ้านได้อย่างชัดเจน

/การที่...

การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างความเห็นของฝ่ายนิติการมาทำให้ตนเองเกิดสิทธิขึ้นมา นั้นไม่ถูกต้อง เพราะสิทธิในการเบิกค่าเช่าบ้านต้องพิจารณาจากระเบียบที่ราชการได้กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งสิทธิในการเบิกค่าเช่าบ้านเกิดขึ้นเมื่อได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ในท้องที่ (อำเภอ) ที่ไปรับราชการนั้น แต่เนื่องจากในเรื่องการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๙.๕/๔๐๐๓ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ตอบข้อหารือว่า หากข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ย่อมมีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้ตั้งแต่วันที่ได้เช่าบ้านอยู่จริง ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าจะได้เช่าบ้านอยู่ในท้องที่ใดและท้องที่นั้นจะมีบ้านของตนเองหรือภรรยาหรือไม่ เห็นว่าเป็นกรณีหรือเป็นเรื่องที่มีการวินิจฉัยไว้แล้ว และถือว่าเป็นคนแก่ผู้ใช้สิทธิ จึงได้นำมาเทียบเคียงประกอบการทำความเข้าใจกรณีมีการเช่าบ้านให้สามารถเช่าบ้านได้ในท้องที่ที่ตั้งสำนักงานหรือต่างท้องที่ก็ได้ และสามารถนำหลักฐานการชำระค่าเช่ามาใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ แต่ในเรื่องการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านจากการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านนั้น ไม่ได้มีการวินิจฉัยหรือตอบข้อหารือไว้เป็นอย่างอื่น จึงต้องยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ชัดเจน จึงไม่สามารถวินิจฉัยหรือตีความขยายสิทธิ นอกเหนือจากระเบียบเพื่อประโยชน์แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ตั้งอยู่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ทั้งนี้ ก่อนมีการดำเนินการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี เจ้าหน้าที่ได้พูดคุยทำความเข้าใจกับผู้ฟ้องคดีและทราบว่าผู้ฟ้องคดียอมรับว่าไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านทั้งยินดีที่จะชำระเงินคืน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จึงได้สั่งเพิกถอนการอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านไว้ก่อน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินภายในกำหนดเวลา ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามระเบียบราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้เสียหายที่มีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเมืองชุมพร จึงถือว่าท้องที่ที่ผู้ฟ้องคดีเดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ คือ อำเภอเมืองชุมพร ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าผ่อนชำระเงินกู้ก็ต้องเป็นบ้านที่อยู่ในท้องที่ของอำเภอเมืองชุมพรด้วย การที่ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ธนาคาร บ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว

/จังหวัดชุมพร...

จังหวัดชุมพร มาทำการเบิกค่าเช่าบ้าน ซึ่งต่างห้องที่กับสถานที่ไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ จึงเป็นการใช้สิทธิที่ไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ย่อมเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านตามหลักฐาน การผ่อนชำระเงินกู้ บ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ แจกตามหนังสือกองคลัง ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการที่ ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าซื้อเป็นการขยายสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ของผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามระเบียบดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี ย่อมมีสิทธินำเอกสารการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อซื้อบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๑๔ ได้ ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการสนับสนุนให้ข้าราชการมีที่พักอาศัย เป็นของตนเอง ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้บ้านพักอาศัยในเขตพื้นที่ อำเภอปะทิวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ นั้น เห็นว่า การที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะสามารถใช้สิทธิเบิก ค่าเช่าบ้านตามหลักฐานการชำระค่าผ่อนชำระเงินกู้ได้นั้น จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขในข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์เฉพาะกรณี โดยไม่อาจนำหลักเกณฑ์ทั่วไปมาใช้ได้ ซึ่งได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า เมื่อพิจารณาตามข้อ ๑๔ ของระเบียบดังกล่าวผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิ นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ บ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ข้อกล่าวอ้างนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ และพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุแต่งตั้งครั้งแรกในท้องที่ กรุงเทพมหานคร ต่อมา ได้โอนย้ายมารับราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ และเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามข้อ ๖ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยในระยะแรก ผู้ฟ้องคดีได้พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นบ้านของบิดามารดาของภรรยาผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้เช่าบ้านพักเลขที่

๑๑๐/๑๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มาปฏิบัติราชการและได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ต่อมา ภรรยาของผู้ฟ้องคดีได้กู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาชุมพร เพื่อสร้างที่พักอาศัยในที่ดินของตนเองซึ่งตั้งอยู่ที่ บ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร พื้นที่ดังกล่าวเป็นรอยต่อกับอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร มีระยะทางห่างจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรประมาณ ๓๒.๗ กิโลเมตร เมื่อข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านและบ้านที่สร้างขึ้นก็อยู่ในเขตอำนาจดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งบ้านดังกล่าวมิได้อยู่ห่างไกลจนไม่สามารถเดินทางมาปฏิบัติราชการได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านและเรียกเงินคืนจึงไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้อ ๕ ของระเบียบดังกล่าว กำหนดว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล จะเห็นได้ว่า ระเบียบมิได้ใช้บังคับกับกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เทียบได้กับกรุงเทพมหานครซึ่งมีเขตปกครองถึง ๕๐ เขต ข้าราชการกรุงเทพมหานครมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านหรือนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ทุกเขต แม้ไม่ได้อยู่ในเขตที่ตั้งของศาลว่าการกรุงเทพมหานครก็ตาม หากเข้าหลักเกณฑ์มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคระหว่างข้าราชการส่วนภูมิภาคและข้าราชการกรุงเทพมหานคร ศาลปกครองชั้นต้นตีความคำว่า ท้องที่ ตามข้อ ๕ ของระเบียบดังกล่าวไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการสนับสนุนให้ข้าราชการได้มีบ้านอยู่อาศัยเป็นของตนเอง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การซื้อบ้านในอำเภอเมืองเพื่อนำหลักฐานการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้มาขอเบิกค่าเช่าบ้านนั้น ต้องซื้อบ้านพร้อมที่ดินซึ่งมีราคาสูง ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีที่ดินอยู่แล้วที่อำเภอปะทิว ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อสร้างบ้านมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านจากผู้ถูกฟ้องคดีย่อมเป็นประโยชน์กับทางราชการมากกว่า และเมื่อพิจารณาระเบียบข้างต้นแล้วการใช้สิทธิของผู้ฟ้องคดีย่อมไม่แตกต่างกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบดังกล่าว

/การที่...

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้าน โดยให้มีผลย้อนหลัง นั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีมิได้กระทำภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้อำนาจถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิโดยสุจริตมาแต่ต้น การเรียกคืนเงินดังกล่าวจึงต้องเป็นไปตามหลักที่ว่าด้วยลาภมิควรได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้เพิกถอนหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้ว ซึ่งระเบียบดังกล่าวข้อ ๔ กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล เมื่อผู้ฟ้องคดีโอนมารับราชการเป็นพนักงานส่วนจังหวัด สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของระเบียบดังกล่าวที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ยึดถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว และปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกคน การที่ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ธนาคารของภรรยาไปประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านจากผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งต่างท้องที่กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๔ ของระเบียบเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าบ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่รอยต่อกับอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ซึ่งมีระยะทางห่างกันประมาณ ๓๒.๗ กิโลเมตร เป็นการกล่าวอ้างเพียงเพื่อให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้เท่านั้น ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเนื่องจากเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เทียบได้กับกรุงเทพมหานครซึ่งมีเขตการปกครองถึง ๕๐ เขต ข้าราชการกรุงเทพมหานครมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านหรือนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ทุกเขต นั้น ข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ใช่บังคับกับข้าราชการกรุงเทพมหานคร เนื่องจาก

/กรุงเทพมหานคร...

กรุงเทพมหานครมีระเบียบการบริหารตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
 กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ใช้บังคับเป็นการเฉพาะ โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติ
 ให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีอาณาเขตท้องที่ตามที่กรุงเทพมหานครมีอยู่ใน
 วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาณาเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ตรา
 เป็นพระราชบัญญัติ และให้แบ่งพื้นที่การบริหารกรุงเทพมหานครเป็นเขตและแขวงตามพื้นที่เขต
 และแขวงที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จะเห็นได้ว่ากรุงเทพมหานครเป็นองค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นพิเศษสามารถออกระเบียบต่าง ๆ มาบังคับใช้ได้ เช่น ระเบียบกรุงเทพมหานคร
 ว่าด้วยการกำหนดประเภทรายรับ - รายจ่าย และการปฏิบัติเกี่ยวกับงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๓
 ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการกำหนดจำนวนและวิธีการเบิกจ่ายเชื้อเพลิงและ
 น้ำมันหล่อลื่น พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้น แต่ในกรณีค่าเช่าบ้านของข้าราชการกรุงเทพมหานคร นั้น
 กรุงเทพมหานครไม่เคยมีระเบียบเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวมาบังคับใช้ ด้วยเหตุว่ากรุงเทพมหานคร
 มีพื้นที่แบ่งออกเป็นเขต ในแต่ละเขตมีการแบ่งพื้นที่เป็นแขวง ซึ่งหากมีกฎหมายใดอ้างถึง
 เขตท้องที่จังหวัดให้หมายถึงกรุงเทพมหานคร อ้างถึงเขตท้องที่อำเภอให้หมายถึงเขต
 อ้างถึงเขตท้องที่ตำบลให้หมายถึงแขวง อ้างถึงหัวหน้าเขตให้หมายถึงผู้อำนวยการเขต
 ตามมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. ๒๕๒๘ เมื่อสำนักงานที่ทำการของทุกเขตถือเป็นกรุงเทพมหานคร ข้าราชการที่สังกัด
 แต่ละเขตจึงอยู่ภายใต้สังกัดกรุงเทพมหานคร การโยกย้ายจึงเป็นการทำภายในเขตพื้นที่
 ดังนั้น ข้าราชการกรุงเทพมหานครจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านและค่าเช่าซื้อแต่อย่างใด
 ประกอบกับกรุงเทพมหานครได้มีการจัดที่พักอาคารสงเคราะห์เป็นสวัสดิการให้กับข้าราชการ
 ได้เข้าพักอาศัยแล้ว ซึ่งแตกต่างจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีที่ตั้งสำนักงานอยู่เพียงที่เดียว
 คือ อำเภอเมืองแต่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ในเขตพื้นที่ทั้งจังหวัด ในแต่ละอำเภอ
 ไม่มีที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งอยู่ โดยอยู่ภายใต้การสังกัดกระทรวงมหาดไทย
 การดำเนินการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
 หนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างจึงเป็นไปเพื่อประโยชน์ของ
 ผู้ฟ้องคดีเพียงรายเดียวจึงไม่อาจรับฟังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทย
 ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดความหมายของคำว่า
 ท้องที่ และกำหนดหลักเกณฑ์การนำหลักฐานการชำระค่าผ่อนชำระเงินกู้มาใช้สิทธิเบิก
 ค่าเช่าบ้านไว้อย่างชัดเจน เพื่อไม่ให้มีข้อโต้แย้งในการตีความจากที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเจตนา
 ของระเบียบข้างต้นและอ้างว่าการซื้อบ้านในอำเภอเมืองผู้ฟ้องคดีต้องซื้อบ้านพร้อมที่ดินซึ่งมี

/ราคาสูง...

ราคาสูง แต่กรณีนี้ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องซื้อที่ดินจึงเป็นประโยชน์กับทางราชการเพราะลดวงเงินกู้ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้โอนย้ายตามคำร้องขอของตนเองมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และได้รับสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามข้อ ๖ ของระเบียบดังกล่าว แต่การนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ เพื่อสร้างบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านต้องอยู่ในท้องที่เดียวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร คือ อำเภอเมืองชุมพร ข้ออ้างดังกล่าวขัดกับหลักเกณฑ์และเจตนารมณ์ของระเบียบข้างต้น หากปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ไม่ว่าราคาบ้านเท่าใดก็ย่อมสามารถใช้สิทธิได้ตามจำนวน ไม่มีการจำกัดราคาบ้านตามอัตราที่ระเบียบกำหนดไว้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟัง ได้เช่นกัน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการใช้สิทธิของผู้ฟ้องคดีไม่แตกต่างกับข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน นั้น เดิมผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งบุคลากร ๓ สังกัดกรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดี ได้โอนย้ายมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรจึงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นและได้รับสิทธิ เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามข้อ ๖ ของระเบียบดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน เพื่ออยู่อาศัยในอำเภอเมืองชุมพร ซึ่งเป็นท้องที่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรตั้งอยู่ และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ขอใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านกรณีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ ข้อเท็จจริงจึงแตกต่างจากหลักเกณฑ์ข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๕ ของระเบียบเดียวกันตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน เบื้องต้นผู้ใช้สิทธิจะต้องตรวจสอบสิทธิของตนก่อนว่ามีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ของ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือไม่ เมื่อเห็นว่ามีคุณสมบัติผู้ฟ้องคดีต้องจัดทำคำขอรับค่าเช่าบ้านตามแบบ (แบบ ๖๐๐๕) ซึ่งเป็นการรับรองของผู้ขอรับค่าเช่าบ้านว่าเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านยอมแสดงให้เห็นเจตนา ของผู้ยื่นคำขอตั้งแต่เริ่มต้น โดยผ่านการตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ จากผู้บังคับบัญชาและ มีการรับรองว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบดังกล่าว แต่กรณีของผู้ฟ้องคดี ไม่มีสิทธินำหลักฐานการเช่าบ้านที่อำเภอปะทิวมายื่นขอเบิกค่าเช่าบ้าน ถึงแม้จะผ่านการ รับรองสิทธิแต่การรับรองดังกล่าวไม่เป็นไปตามระเบียบ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิ นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อสร้างบ้านมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านจาก ผู้ถูกฟ้องคดีได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ขพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านตามหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้จึงชอบด้วย กฎหมายแล้ว ประกอบกับการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ นั้น คณะรัฐมนตรีมีการประชุม

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ และมีมติเห็นชอบให้ส่วนราชการและข้าราชการตรวจสอบสิทธิของตนเองว่าใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่ หากไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้งดเบิกจ่าย และให้ส่วนราชการถือปฏิบัติต่อไปว่าเมื่อมีการตรวจสอบการใช้สิทธิแล้วพบว่าข้าราชการรายใดมีเจตนาใช้สิทธิเบิกไม่ถูกต้องขัดกับพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ ให้ถือว่าเป็นการทุจริตมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อมีการสอบสวนแล้วพบว่ามีมูลความผิดจริงให้ส่วนราชการพิจารณาลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งจะไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวยังคงบังคับใช้กับส่วนราชการทุกหน่วยงานรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการสามัญ ตำแหน่งบุคลากร ๓ สังกัดกรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ต่อมา ได้โอนย้ายมารับราชการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๓๕๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าบ้านพักอาศัยที่อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร และได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีให้เบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านเพื่อชำระเงินกู้เพื่อสร้างบ้านซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร และผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ในอัตราเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นกองคลังเห็นว่า บ้านที่ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านตั้งอยู่ในอำเภอปะทิวซึ่งต่างท้องที่กับที่ตั้งของสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร การเบิกค่าเช่าบ้านจึงไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงเสนอรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือกองคลัง ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๕๗๖๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เพื่อมีคำสั่งแจ้งระงับการเบิกเงินค่าเช่าบ้านเพื่อผ่อนชำระเงินกู้ของ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ และแจ้งให้คืนเงินค่าเช่าบ้านที่เบิกไปแล้วตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑๗๑,๐๐๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาอุทธรณ์แล้วได้มีหนังสือกองคลัง ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๑๔๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีถูกต้องแล้ว และให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับตามเวลาที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระเบียบนี้... "ห้องที่" หมายความว่า อำเภอกิ่งอำเภอ หรือห้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นห้องที่เดียวกัน... ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการทำระเบียบนี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น (๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว (๒) มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่โดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถาบันการเงิน วรรคสอง กำหนดว่า ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ที่เป็นท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ด้วย... และข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบนี้ ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้

/เพื่อชำระ...

เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการทำระเบียบนี้ ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้... จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีจะมีหรือไม่ เพียงใด จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กล่าวคือ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว ได้กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่จ่ายจริงแต่อย่างสูงต้องไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านตามระเบียบ และข้อ ๑๔ กำหนดว่า เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริง ให้มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวหมายความว่า กรณีเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้ในท้องที่ที่สำนักงานแห่งใหม่ที่ได้รับคำสั่งให้ไปประจำตั้งอยู่เท่านั้น ไม่รวมถึงการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้นอกเขตท้องที่กับท้องที่ที่สำนักงานแห่งใหม่ตั้งอยู่ ไม่ว่าท้องที่นั้นจะเป็นท้องที่ที่มีเขตติดต่อกับท้องที่ที่สำนักงานแห่งใหม่ตั้งอยู่ก็ตาม เว้นแต่ท้องที่ใกล้เคียงจะเป็นท้องที่ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน

เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มรับราชการครั้งแรกที่กรมพลศึกษาซึ่งตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้น ได้โอนย้ายมารับราชการเป็นพนักงานส่วนจังหวัดสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองชุมพรตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป โดยผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอเบิกค่าเช่าบ้านที่ได้เช่าอยู่ที่อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร และได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีให้เบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป จนกระทั่งภรรยาของผู้ฟ้องคดีได้กู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาปทุมพร เพื่อสร้างที่พักอาศัยในที่ดินของตนเอง คือบ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อสร้างบ้านของภรรยามายื่นขอเบิกค่าเช่าบ้าน และผู้ถูกฟ้องคดีได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งที่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้าน กรณีจึงเห็นได้ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของ

/ข้าราชการ...

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ เพราะได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่กับท้องที่ที่รับราชการครั้งแรก แต่การที่ผู้ฟ้องคดีจะนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ จะต้องเป็นกรณีการเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่หรือในท้องที่ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน ทั้งนี้ ตามข้อ ๔ ประกอบกับข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ฉะนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อก่อสร้างบ้านเลขที่ ๕๔/๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ซึ่งมีใช้ท้องที่อันเป็นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรที่ผู้ฟ้องคดีย้ายไปปฏิบัติงานประจำอยู่มาขอเบิกค่าเช่าบ้าน ประกอบกับอำเภอปะทิวมีใช้ท้องที่ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกับอำเภอเมือง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านหลังดังกล่าวได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ชพ ๕๑๐๐๔/๙๙๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้าน โดยให้มีผลย้อนหลังนั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมิได้กระทำภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รับรู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิโดยสุจริต การเรียกเงินค่าเช่าบ้านคืนจึงต้องเป็นไปตามหลักลาภมิควรได้ นั้น เห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นข้อที่ไม่ได้วางกล่าวกันมาแล้ว โดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น ประกอบกับมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถเพิกถอนคำสั่งทางปกครองของตนเองได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่ก็ตาม และแม้มาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จะบัญญัติให้การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายใน ๙๐ วัน นับแต่รับรู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นก็ตาม แต่ปัญหาที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีล่าช้าเกิน ๙๐ วัน หรือไม่ และหากเพิกถอนล่าช้าจะมีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเรียกร้องค่าเช่าบ้านที่ผู้ฟ้องคดีได้รับไปแล้วคืนได้หรือไม่ เพียงใด กรณีก็เป็นเรื่องที่จะต้องไปวางกล่าวกันในชั้นที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิเรียกร้องหรือฟ้องร้องเรียกค่าเช่าบ้านคืน

/จากผู้ฟ้องคดี...

จากผู้ฟ้องคดี ปัญหาดังกล่าวจึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทในคดีนี้และมีใช่เป็น
ปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาอันเกี่ยวกับประโยชน์
สาธารณะ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจยกประเด็นดังกล่าวขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์ตามข้อ ๑๐๑ วรรคสอง
แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๓

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย
พิพากษายืน

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางรดาพรรณ วานิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิทย์ เอื้อนรินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

